

Manel Bielsa: l'home més estimat de Girona

Manel Bielsa Martín, pintor, fotògraf i activista, personatge sense parió en la cultura gironina dels darrers anys, va morir el 30 de setembre del 2020. El seu decés, provocat per una afecció cardíaca, va sumir en la consternació familiars i amics, que vam omplir les xarxes socials amb missatges d'amor i condol arran d'una pèrdua tan sobtada com irreparable.

Text > **JORGE MORALES**, poeta i exeditor
Fotos > **MANEL BIELSA**

Una onada de pena i tristesa va recórrer les comarques gironines quan la notícia de la mort de Manel Bielsa Martín, a seixanta-set anys, es va estendre com una reguera de pólvora, colpejant cors i consciències. Una setmana abans havia patit un atac de cor del qual no es va poder recuperar. La majoria dels seus amics no n'estàvem assabentats, i per això la notícia de la seva mort ens va deixar glaçats i incrèduls. Immediatament, les reaccions es van multiplicar: tothom preguntava per la Victòria, la seva vídua, i volia acompanyar-la, a ella i a la família, afegint-se al comiat, a la cerimònia. I així es van manifestar les nombroses persones que estimaven en Manel. Però no van poder fer-ho. Les penoses condicions imposades per la pandèmia global que vivim no ho van permetre.

Però allò que el coronavirus no va poder impedir va ser la massiva manifestació d'amistat, de dolor, d'amor envers en Manel, materialitzada en centenars de missatges, trucades, publicacions i comentaris a les xarxes socials. Al cap de dos dies de la seva mort ja circulava un vídeo, realitzat per Ester Bertran Ferrer, amb imatges i fotografies de Manel Bielsa participant en diversos actes de la vida cultural arreu de Girona i comarques, amb una preciosa versió de «La vie en rose» com a música de fons, que amb poques hores ja va superar el miler de visualitzacions. Per la seva banda, la premsa local es feia ressò del terrible succés: a les pàgines d'*El Punt Avui*, Xavi Castellón el definia com «l'home bo que estimava la cultura», i la redacció del *Diari de Girona* recollia les seves pròpies paraules i s'hi referia com a «compartidor cultural». Sens dubte, ambdues definicions el retraten perfectament.

Format a l'Escola d'Art de Girona, Manel Bielsa deixa un llegat artístic encara per descobrir: pintures, dibuixos, escultures i milers de fotografies que haurien de ser catalogades i posades a l'abast del públic com més aviat millor. En vida, es van veure només algunes mostres del seu art, sempre participant en exposicions col·lectives dels grups dels quals va formar part, amb escassa publicitat, però que van cridar l'atenció per la qualitat i sensibilitat de les pro-

Va ser l'autor d'un catàleg de fotografies que constitueix un dels millors testimonis de la vida artística i cultural de Girona i comarques entre 2010 i 2020

postes. No obstant això, la seva gran humilitat i generositat el van empènyer sempre a buscar el segon pla, i es definia a si mateix no com un artista, sinó com un aprenent. En aquest sentit, no voldria deixar de mencionar que, durant aquests darrers anys, va gaudir especialment de l'amistat i la col·laboració de l'escultora Ció Abellí, autora d'obres emblemàtiques de les nostres contrades, com l'Ava Gardner que corona la vila antiga de Tossa de Mar.

Però sens dubte deixa un llegat humà i immaterial que ens va marcar a foc a tots els qui vam tenir l'honor i la sort de compartir-hi aventures. Fins i tot m'atreveixo a dir que la seva obra més gran va ser ell mateix, perquè va reunir en el seu ésser, en la seva persona, totes les virtuts i valors que hom atribueix a l'humanisme. En Manel va ser un home refinat, exquisit, cultivat, amb una curiositat intel·lectual infinita i una sensibilitat que li permetia copsar l'aportació de cada manifestació artística, així com valorar al màxim i gaudir cada instant de vida. Per això, va ser l'autor d'un catàleg de fotografies que constitueix un dels millors testimonis de la vida artística i cultural de Girona i comarques entre els anys 2010 i 2020.

En efecte, la imatge feliç d'en Manel amb la seva popular càmera rosa, filmant, fotografiant, deixant constància de persones, successos i llocs, ha esdevingut icònica. Som molts els que per sempre el recordarem així, a les nits poètiques del Llop Ferotge; a les presentacions de llibres a la Llibreria 22 o a la Context; a les diverses edicions del Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona (FITAG); a les festes del Festival Independent Pepe Sales; a les nits eròtiques de Can Ninetes; a les exposicions organitzades per Ad-Art, pel Mas Pi, per Perdidos en el d'Espacio; en els recitals de les Alvarinho Nits, la Magic Room, el Festival Domèstica i un llarg etcètera de propostes, activitats, festes i manifestacions culturals que no només donen compte del vigor demostrat per les associacions culturals gironines durant aquest període de temps, sinó que —i sobretot—evidencien la transversalitat, l'energia i l'infinit amor que Manel Bielsa Martín sentia per la cultura i l'art. Ell va transcendir els reduïts àmbits de les «capelletes», i la seva militància cultural, d'activista i «compartidor» hauria de ser un exemple immortal per a tots els artistes, creadors i treballadors de la cultura.

Cal assenyalar també la seva especial predilecció pels joves, pels artistes novells i els debutants, a qui sempre va donar suport i escalf, col·laborant-hi amb els seus extensos i generosos reportatges fotogràfics. Sempre de manera gratuïta, no ens n'oblidem. Només voldria afegir que desitjo de tot cor que, quan acabin els confinaments i les restriccions imposades per la pandèmia, arribi el moment de retrobar-nos al voltant del record de Manel Bielsa Martín, l'home més estimat de Girona, i siguem capaços de fer realitat els actes d'homenatge que ell mereix. Hem tingut sort, Manel, d'haver-te conegut, d'haver-te tingut entre nosaltres.

